

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**EIMER, PETRA****Zile de naștere cu Iuli** / Petra Eimer ; il. de Petra Eimer ;

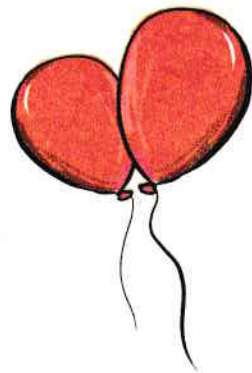
trad. din lb. germană de Teodora Tănase. – București :

Booklet Fiction, 2025

ISBN 978-630-347-127-3

I. Tănase, Teodora (trad.)

087.5

Geburtstag(e) mit Iuli

Petra Eimer

Baumhaus Verlag in the Bastei Lübbe AG

© 2023 Bastei Lübbe AG, Germany

© Editura Booklet Fiction, 2025, pentru prezenta ediție

Booklet Fiction este un imprint al Editurii Booklet.

PETRA EIMER

ZILE DE
NAȘTERE
CU IULI

PENTRU PAUL

(ȘI IULI)

Cuprins

1. Prolog	10
2. Surpriză!	21
3. Sherlock și Watson	34
4. Ședință la sediu	47
5. Teritoriul MEU	55
6. Cei CINCI muschetari?	67
7. Singur	76
8. Invitații	85
9. Mulți ani trăiască!	96
10. Toți pentru unul	108
11. Legendar	118
12. Iuli!	127
13. Felicitări!	134
14. Ziua de naștere a Annei	148
15. Cadouri	160
16. Vești din Brazilia	174

ACESTA
SUNT EU:

Paul

ȘI ACEȘTIA SUNT: CEL MAI BUN PRIETEN AL MEU

Max

VECINA
(ȘI PRIETENA) MEA

Anna

&

Iuli

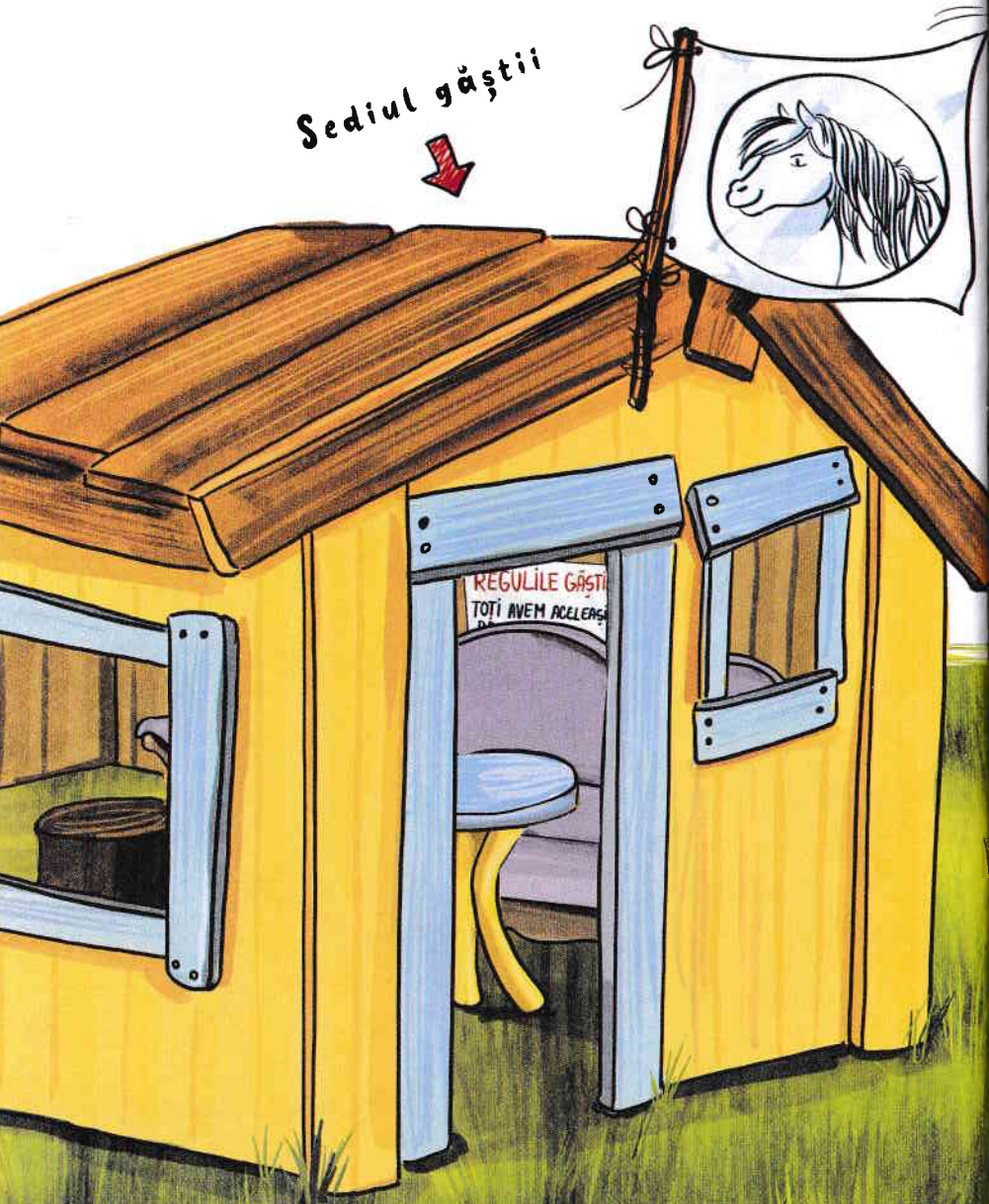
CALUL MEU

LBRIS

We know books

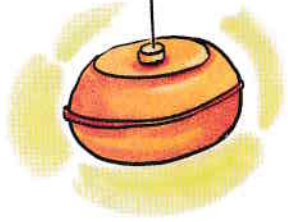
ȘI ÎMPREUNĂ SUNTEM:

Sediul găștii

Cei Patru
Muschetari!

Prolog

Suntem la sediu. Eu desenez cadoul
pentru Max.

Max e prietenul meu cel mai bun și mâine e ziua lui.

— **GE TAAARE!** exclamă Anna, încântată, arătând spre desenul meu. Mai lipsește doar Blacky!

Iuli îi dă dreptate cu un nechezat, iar eu dau din cap și mă apuc să desenez încă o spinare de cal pe hârtie.

Anna se uită admirativ mai întâi la desen, pe urmă la mine. Roșesc ușor. Anna e cea care se pricepe de minune la desenat cai, dar am învățat și eu câte ceva de la ea.

Anna e vecina mea și (la fel ca Iuli și Max) membră în gașca noastră. Împreună suntem

CEI PATRU MUSCHETARI

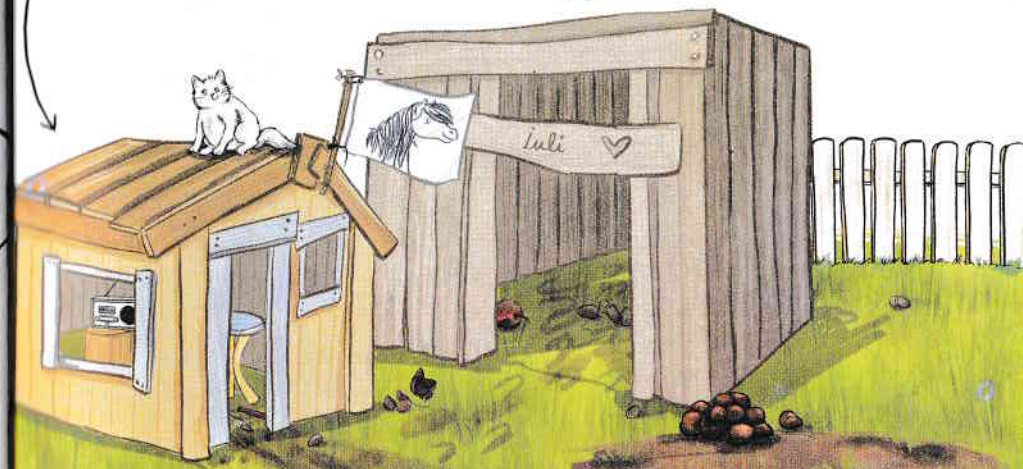
Avem propriul logo

(pictat de Anna)

și un sediu

(aici, în grădină).

— **TU** ce părere ai de desenul meu? o întreb pe Iuli, care oftează adânc, așezându-și capul pe umărul Annei.

Anna scoate un icnet și se clatină sub greutatea ei.

— Iuli e **FOARTE**

lipicioasă de la o vreme!

observă Anna, iar eu încuviințez.

CHIAR nu-i o mare noutate!

Iuli e MEREU lipicioasă!

Să ne amintim doar cum a ajuns la noi:

A intrat pur și simplu în grădină și s-a pripășit aici, fiindcă fostul ei proprietar (domnul Hoppe) a fost în spital câteva zile.

Pe scurt:

CE CAL FACE AȘA CEVA?!

— Iuli e **MEREU** lipicioasă, răspund eu.

Anna își înclină capul.

— Știu, zice ea, dar, de când ne-am întors de la Marea Nordului, ceva e diferit... Poate îi e dor de Blacky.

— ...**Monstrul**, adaug eu, rostind cuvântul **MONSTRU** pe un ton cât se poate de înfricoșător.

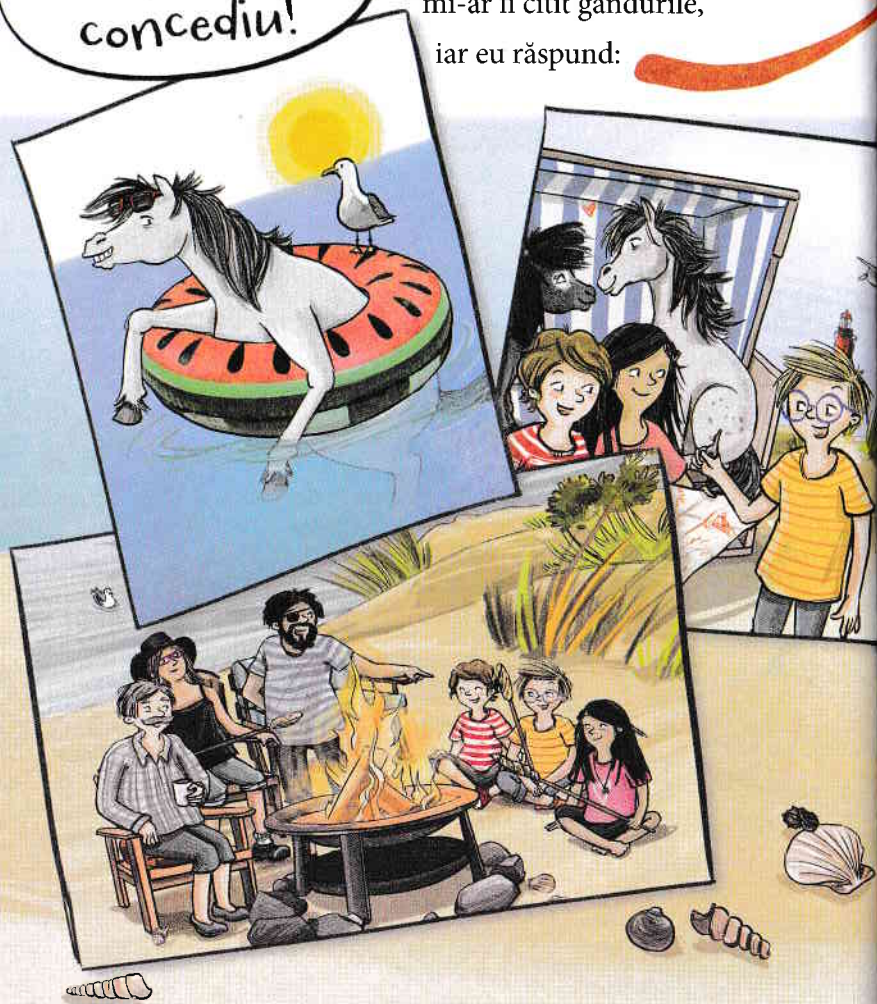
Iuli oftează iar adânc, și Anna oftează la rândul ei.

Știu că și ei îi este cel puțin la fel de dor pe cât îi e lui Iuli de micul prieten oacheș de la fermă. Căci Blacky a fost, la urma urmei, poneiul ei „de vacanță“.

Ca să vă explic: Anna, Max și cu mine am fost vara trecută împreună la o fermă de ponei. Chiar pe malul mării. Și a fost de departe...

Cel mai tare concediu!

îngaimă Anna, de parcă mi-ar fi citit gândurile, iar eu răspund:

LEGENDAR!

